

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

3 K J 8

Szerző:

Hely

Cím: *A tattersalli munkásünnep*

Idő

"1927"

Forrás: *Népszava*

Személy

Bp

1927. 9. 13.

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

A tattersalli munkásünnep.

Dalosverseny. — Seregszemle.

A Tattersall hatalmas térségein megint tizezrek adtak találkozót. A szürke, időverte óriási faépület évtizedek óta a történelem egy darabját jelenti számunkra. Mennyi tűz lobogott föl, mennyi lelkesedés tombolt, mennyi tanítás szántott ezek között a falak között, amelyek annyiszor tekintettek le mosolyogva a város minden részéből idekigyózó proletárookra. A ragyogó vasárnapi tattersalli délutánról tehát az öröm hangján kellene kezdeni beszámolóinkat és mégis azt kell mondanunk: nem így akartuk!

A Kurucles virányain akartuk eredetileg megünnepelni a dolgozók együvértartozandóságának mindig új ünnepét. Hiába, a bekopogató ősz két vasárnapon is nekibusultan zavarta meg ünneplő szándékunkat. Erőnk jele volt, hogy azon az esős vasárnapon, amikor másodszer tüzte ki a rendezőség az ünnepélyt a kuruclesi térségekre, közel 2000 munkástársunk ment ki, dacolva az idővel. Zöld mezők, kéklő hegycsúcsok, ahol ezrek és ezrek ujjongva köszönthetik az életnek számunkra oly kevés sugarát, amely az éltető természetből árad: itt ünnepelni az akaratot a fölzsabadulásra, itt látni meg, hogy vagyunk, itt mérni meg, hogy erősödünk... A délelőtt a munkássportoké lett volna. A munkássport világszerte a büszke erőben és öntudatban éli föllendülését. Hatalmas munka folyik nálunk is, eredményeit bemutatni lett volna egyik cél. Közben fölesendül a dal a zöld lombok mélyén, játékoskedvre derül az ifjuság...

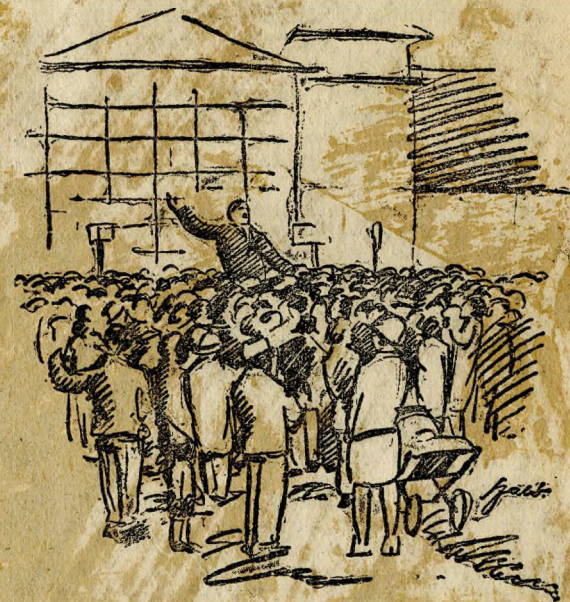
Mindezt bizony nem lehetett átvinni a Tattersallba. A Tattersallhoz gyüleseink tradíciói fűződnek. Nincs ott zöld gyepek a letelepedésre, mód a pihentető játékokra. Az a szép vasárnap, amelyet talán utolsó adományképen juttatott az elköltöző nyár, a Tattersallban összegyűlt tömegek óriási arányú gyűlésére tekintett le,

ahol megint találkozhatott a munkásság, ahol azonban nem beszédek hangzottak el, hanem a tömegek a mi kitűnő munkásdalosaink hatalmas seregét vették körül.

Fölvonulás a Tattersallba.

Ha kétszer elmosta is az eső a kuruclesi ünnepélyt, azért is megtartjuk azt! — így határozott a munkásság. Ha újra esőre fordul, ott a hatalmas Tattersall. Csak azért is megtartjuk! Nem fordult esőre. Gyönyörű nap-sugaras vasárnap virradt a fővárosra, így aztán megtörténhetett a találkozó a tattersalli csarnokot körülvevő óriási téren.

Már délután 1 óra tájban megélnékült az élet a Kerepesi-uton. Az első fölvonulók, a mi fegyelmezett, lelkes rendezőgárdánk voltak, akik mihamarább elfoglalták helyeiket. A rendezők sorában kivonultak, helyes előrelátásból, azok a gárdatagok is, akik szükség esetén az első segélynyújtást végezhetik. Az áradó melegségben és a hatalmas emberáradatban azonban szerencsére nem volt szükség munkájukra, aminthogy egy-két jelentéktelen rosszulletet leszámítva, az ünnepély színhelyén tartózkodó mentőknek sem akadt dolguk. Két óra után kialakult a Keleti pályaudvar körül az a kép, amelynek oly sokszor voltunk már tanúi: a város minden részéből odatorkolnak az utcák és könnyű eltalálni az új pártjelvények sokaságából, a fölkészülést mutató tekintetektől, hogy ezekben az órákban az utak a Tattersall felé irtik ki magukból az emberrajokat. A Kerepesi-uton már sűrű megetté csapódnak össze és a hosszú szalag órákon át szünet nélkül áramlik be a Tattersall kapuin és kigyózik végig a téren, a csarnok mellett a gyülekezőhely felé. Órákon át, szünet nélkül és a hatalmas tér, mint valami telhetet-

len moloch, vonzza, halmozza, sűríti magába a tömegeket.

Volt emellett még egy fölvonulás, amely az előbbinél is jobban a szemébe ötlött az utcák és a villamosok polgári közönségének: táblak alatt egyforma dalosapokkban, hosszú-hosszu oszlopokban a munkásdalosok különböző csoportjai meneteltek. Öröm volt és büszkeség végigtekinteni az erős és lelkes ifjuságon, a dolgozó nők százain, együtt a tábor: a régi és a fiatal nemzedék! Apró gyermekek vidám éneke csendül. Mindenki mosolyog, örül: jönnek a Gyermekbarátok! Jönnek a gyermekek, akik talán a legtöbbet veszítették amiatt, hogy az eső az ő kedves játéknappjukat elmosta a Kuruclesen. A tattersalli csarnok keleti oldalán óriási négyszöget tartanak szabadon a rendezők. A négyszögön kívül gyülekezik a hallgatóság. Egyszerre mozgás tá-

mad. A csarnok tulsó oldalán felől a dalos-

sapkák sűrűje mozdul. *Jönnek a dalosok!* — hangzik végig a tömegben. A dalosok a Tattersall versenypályáján gyülekeztek és együttes oszlopban vonultak föl a számukra főtartott négyszögbe. Megfelelően csoportosítva állottak föl a dallamok. Az énekkarok táborát a négyszögben a Magyarországi Munkásdalogyletek Szövetségének zenekara foglalt helyet.

A dalosverseny.

Az ünnepség sikere dalosaink vállára nehezedt. Kell-e bemutatnunk őket, akiknek művészi értékei olyannyira összeforrottak a magyar munkássággal? Hatalmas kórusaik széles hullámokban hömpölyögtek szét az áhitatos tömeg fölött, amely meg nem szűnő lelkesedéssel fogadta a dalosok minden egyes ének-számát és hosszantartó tapsal hálálta meg a dalkarok vezetőinek kiváló munkáját.

Ideiktatjuk azoknak a munkásdalkaroknak a névsorát, amelyek a vasárnapi dalosversenyen résztvettek: Budapesti Általános, Budapesti Autókarosszériakészítők, Budapesti Haladás, Budapesti Kültelki Remény, Alkoholelleses Munkások, Budapesti Vas- és Fémmunkások, Budapesti Bőripari Munkások, Budapesti Szobrászok, Budafoki Munkások, Egyesült Kültelki Jövő, Csepeli Általános, Kispesti Szervezett Munkások, Kőbányai Vas- és Fémmunkások, Pesterzsébeti Szabadság, Krisztinavárosi Munkások, Magyar Ruggyantagvári, Grafikai

Munkások Senefelder, az Újpesti Munkások, Budapesti Husipari Munkások, Budapesti Mémosz, Jutagvári Testvériség, Lágymányosi Szabadság, Pestszentlőrinci Szervezett Munkások, Rákospalotai Szabadság, Soroksárpéteri Általános, az Üvegipari Munkások, a Budapesti Könyvnyomdászok és a Budapesti Könyvkötőmunkások Dalkörei szolgáltatták a vasárnapi ünnepség hatalmas együttesét. Az egyes dalokat dr. *Ujj József* országos karnagy, *Novák Károly* karnagy és *Krén Géza* karnagy vezényelték. A zenekar, részben a dalkarokkal együtt, részben önállóan, *Kralovetz Nándor* karnagy vezényletével szerepelt, ugyancsak minden tetszést és elismerést megérdemelve.

Dalt dal követett, a hallgatóság feszült figyelmétől és tetszésétől kísértén. Az egyes dalszámok közé a kuruclesi ünnepély műsorába fölvetett *Szabadszínpad* egyes műsor-számaait is beiktatták. *Szentiványi Kálmán* konferált, humoros magával ragadta a hallgatóságot, amelyhez derűsen közvetítette a többi szereplőket: *Fenyő Rózsit*, *Pajor Oszkárt* és az *Antialkoholisták Szavalókórusát*, az ő mély hatást keltett szavataikat.

Az ünnepség után.

Hat órára járt az idő, amikorra az ünnepség programja kimerült. Nem lenne teljes a hirdásunk, ha meg nem említenők alkoholelleses elvtársaink propagandamunkáját. Úgyes kezek buzgón terjesztették a tömegben az Alkoholelleses Munkásszövetség röpiratát és kétféle nagyon beszédes, művészi levelező-lapját. Az eszperantista elvtársak is röpcédulákon hívták föl a munkásság figyelmét az eszperantó nyelv előnyeire. Végül, de

nem utolsósorban emlékezzünk meg a *kuruclesi Népszaváról*, erről a humoros alkalmi röpiratról, amelyet szertekapkodtak a megjelenetek, mindenféle nagy derűséggel olvasva a kis röpiratot.

Alkonyodott már, amikor az utolsó akkordok elcsendülése után megindult a tömeg szétoszlása, azonmód kigyózza az utakon, mint ahogy ideérkeztek. Öntudatos lelkesedéssel váltak el egymástól az emberek, a jól teljesített kötelesség örömevel. *Tovább az új munkára!* — ebben a gondolatban ért véget a tattersalli munkásünnepély.

*

A népünnepélyről a Fényképészek Termelő Szövetkezete fölvételeket készített. A képek a szövetkezetben kaphatók.